

PATHFINDER

KLÍČEK

Nedávno jsem si prohlížela starší čísla Adventu a všimla jsem si v příloze Pathfinderu zkušeností, které se mohou stát poučením nejen dětem. A tak se chci i já s vámi podělit o svou zkušenost z dětství. Móda sbírání starodávných klíčů mi připomněla mou zkušenost s docela obyčejným klíčkem, ale mohu říct, že to byl klíček víry. Chodila jsem do 2. třídy. Svoje poklady i učení do školy jsem měla v zamykatelné skříňce s malým klíčkem. Byla sobota odpoledne a my děti jsme šly s babičkou na procházku do lesa. Nevím už proč, ale klíček jsem si strčila do kapsy u tepláků a utíkala za babičkou. Po procházce jsme si sedly na kraj lesa a babička nám vyprávěla. Pak jsme ještě musely vybit zbytky energie, a tak jsme z kopce válely sudy. Samozřejmě, aby to babička neviděla – je sobota, a to se přece nedělá. Ale co s přebytkem energie a s kopečkem, který zrovna volal: „Zkuste válet sudy, komu to půjde lépe?“ Doběhly jsme babičku a došly domů. Druhý den jsem zjistila, že nemám klíček a musím dělat úkoly. Bála jsem se to říct, rodiče ostatně v neděli chodili do práce. Co teď? Začala jsem se modlit: „Pane Ježíši, učila jsem se, že jsi, že pomáháš lidem. Ty víš, kde je můj klíček. Prosím, pomoz mi ho najít – a já budu vědět, že jsi a že to, co jsem o tobě slyšela, funguje.“ A hned mě napadlo, že klíček je pod břízou na kraji lesa. Vytratila jsem se z domu a běžela tam. Doběhnu k bříze, rozhlédnu se a klíček leží metr ode mě. Hned jsem měla jistotu, že Pán Ježíš je, protože na kraji lesa, kde jsme skotačily, je asi 10 bříz – a já jsem přiběhla právě k té, kde ležel můj klíček. Podobnou zkušenost jsem zažila ještě o 6 let později, kdy moje víra potřebovala posílit, ale to už jsem se modlila s jistotou, že Ježíš je, a s bázní, že ho zkusím. Ale On viděl do mého srdce a věděl, že potřebuji ještě jedno ujištění – a také mi ho dal. Od té doby mám pevnou jistotu, že Bůh je nade mnou a že o mně ví.

S. M.

PO STOPÁCH

RYTÍŘE

ŽUMBERKY

Tak to byl název akce Divokého západu — přesněji řečeno výpravy plzeňského a klatovského oddílu, které se zúčastnili i mladí těchto sborů. Rytíř Žumberka byl bohatýr a udatný kavalír, kterému nebylo rovno. Postihla jej však smutná věc. Znenadání, když na svých podivuhodných cestách procházel kolem Starého Plzně, přišel o svou vyvolenou, milovanou Fridolínu. Unesl ji snad loupeživý rod rytířů Bamberlínů? A kdo ji osvobodí?

bodí? No a právě

to bylo úkolem všech účastníků: za pomoci svých tábornických a jiných znalostí (uzlování, znalost stromů a bylin, zdravotvěda, stavění přístřešku, práce s buzolou) pomáhali najít a osvobodit princeznu. A musím říct, že se zdejší Pathfindeři nenechali zahánbit. Opravdu prokázali, že si na oddílové schůzky nechodí jenom hrát, ale že se tam hlavně učí užitečné věci pro život. Princeznu osvobodili, takže vše dobře dopadlo, a rytíř Žumberka zachránce pasoval do stavu rytířského. Poučením nám byla i malá zkušenost s Bohem. V předpovědi počasí hlásili deště, my jsme se ale modlili za zdárný průběh akce — a ono začalo pršet, až když jsme celou akci skončili. A tak jsme byli moc rádi, že jsme mohli prožít tak krásný den.

ZA VŠECHNY ZÚČASTNĚNÉ S POZDRAVEM FRIDOLÍNA

Po stopách

castle

Žumbery

SNĚM O. S. PATHFINDER

Jednání sněmu o. s. Klubu Pathfinder se konalo 6. – 7. 3. 2004 v Brně. Zúčastnilo se ho celkem 47 delegátů. Na začátku jednání byla přednesena zpráva o činnosti KP, zpráva o hospodaření KP a zpráva revizní komise o kontrole hospodaření. Dále se projednávalo složení výborů. Zástupci unijního výboru byli zvoleni takto: za předsedu P. Adame, za ČS D. Čančík a za MSS K. Staněk. Slovensko – S. Bielik, D. Komora, Z. Stískala. Dále bylo jednáno o stanovení cílů. Proběhla diskuse ve dvou skupinách – ČS a MSS. Tyto došly k těmto cílům:

1. Hledat cesty k získávání nových vůdců.
2. Vytvořit sbírku forem nebo nápadů pro zakládání nových oddílů.
3. Práce s roverským věkem (hledat, vytvořit formu práce s nimi a snažit se o posun ve vnímání na úrovni místních sborů).

4. Zpracovat oblast duchovní výchovy
5. Podporovat a vytvářet funkční formy prezentace KP.
6. Zlepšit systém propagace KP ve sborech – informace i kazatelům.
7. Podporovat akce, na které zveme děti z města.
8. Více podporovat vzájemnou komunikaci uvnitř KP (mezi vedením, vedením oblastí a vedením oddílů). Sestavit e-mailovou databázi a používat e-mailovou poštu k hromadnému informování vedoucích oddílů.
9. Využití materiálů týkajících se stupňů zdatnosti, vypracovaných na Slovenském sdružení.
10. Oddíly by přivítaly, kdyby vedoucí oblastí měli informace o registrovaných i neregistrovaných oddílech v oblasti, aby s nimi mohli lépe pracovat.

Dále byly řešeny administrativní záležitosti. K nim patřilo i seznámení účastníků sněmu s tím, že KP je nyní členem ČRDM z důvodu konkurzu organizace KRUH, jejímiž členy jsme dosud byli. V roce 2005 bude 10. výročí KP v ČR. Odhlasováno bylo, že chceme Cam-poree v roce 2005, že ho podpoříme

a pověříme unijní výbor, aby vytvořil koncepci pro celý rok 2005. Chceme, aby bylo Camporee v roce 2005 v dobrém slova smyslu poznamenáno tím, že probíhá ve výročním roce. Hlasovali jsme také o návrhu, abychom v příštím roce zorganizovali slavnostní shromáždění k výročí KP. Pro bylo 38 hlasů, 2 lidé se zdrželi hlasování.

J. Šlosárkem byly předneseny informace o sekci oddílu Old Pathfinder a o elitním oddílu Old Pathfinder, který může čítat maximálně 24 členů. Byl přečten seznam

jeho členů, podmínky členství, povinnosti členů vůči KP. Na závěr byly představeny www stránky a koncepce jejich fungování.

Rada pro rodiče a všechny, kteří mají co do činění s dětmi — jak sbalit dětem životní batůžek? Víte, že když se narodí malé dítě, má na zádech takový malý batůžek? Při narození je téměř prázdný. Postupem času, než človíček dospěje, se mu batůžek plní. Abych byl přesnější, neplní se sám od sebe. Plní nám jej rodiče, učitelé, vedoucí v Pathfinderu, tetičky a strýčkové ve sboru atd.

Někteří jsou velmi prozíraví a dávají nám do našeho batůžku samé praktické věci, které se nám v životě hodí a které nám hodně pomohou. Jiní tam přibalí nějakou tu nepraktickou věc, kterou téměř nikdy nepoužijeme a která nám jen zabírá místo a zatěžuje záda. Ne každý rodič a jiný dospělý si uvědomí, jak velikou má zodpovědnost za to, čím nás vybavil na cestu životem. A tak se také může stát, že nám do našeho batůžku přibalí kámen, kámen nebo taky pořádný balvan — a nám nezbude, než to všechno celý život nosit. Někteří z nás mají opravdu těžký batůžek a pořádně se nadřou. Proto prosím: Milí rodičové a vy všichni, kteří se s námi setkáváte, pečlivě zvažujte, co svým dětem přibalíte do batůžku na cestu života. Je to pořádně dlouhá túra a každý gram navíc je znát. Ale nezapomínejte přibalit ty nejdůležitější věci!

Růža

P. S. V příštích číslech si povíme o tom, jak důležité je přibalit dětem na cestu životem konzervu důvěry v Boha, kotlík motliteb, tři láhve trpělivosti, pytlík poslušnosti a jiné nezbytnosti...

RALLYE

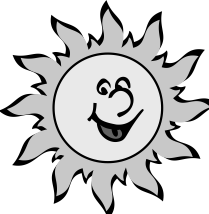
2004

RALLYE 2004

Zvuk motorů, atmosféra závodů na okruhu, napětí, ale i radost, nová přátelství, zajímavé hry. Tak tohle byl sobotní večer a nedělní dopoledne v Českých Budějovicích. Jako Jižní kříž připravujeme také úspěšně setkání pro děti, která jsou věnována užší věkové skupině. Tentokrát se jednalo o děti ve věku 6-12 let. Mnoho dětí bylo od máminých sukni úplně poprvé. Všichni však byli stateční a svou přítomností spolu vytvořili prima přátelskou atmosféru. Radujeme se ze začátku naší společné cesty. Je před námi poznávání se, prohlubování přátelství, inspirování v postupné volbě hodnot a cílů, také setkávání se se stopami Boha a případné navazování vztahu s ním. Určitě i těmto dětem chceme být dobrými staršími kamarády a hlavně srozumitelným návěstím u cesty jejich života.

VEDOUcí JIŽNÍHO KŘÍŽE

PRÁVĚ SE VÁM PŘEDSTAVUJE...

ODDÍL

LVÍČATA

LIBEREC

Tak my jsme Lvíčata z Liberce. Patříme do Severní hvězdy. Jsme rozděleni do dvou družin: na malé a velké. Scházíme se každou středu a společně děláme mnoho zajímavých činností. Nejraději hrajeme akční hry nebo vyrábíme dárečky pro naše blízké apod. Naši vedoucí říkají, že jsme opravdu moc šikovní, a to nás těší. Samozřejmě se také učíme o přírodě, tábornické dovednosti a další. Často debatujeme o tématech takzvaně „věčně zelených“. Je toho zkrátka hodně, co děláme a co nás baví. Snad vám více napoví fotky.

ZA LVÍČATA S POZDRAVEM WERUNKA

KLÁNÍ ODDÍLŮ VÝCHODNÍHO VĚTRU

Kdysi jsem se s Pidem bavila o tom, že kdesi existovala soutěž, při které se v neděli sešlo pár oddílů, které pak soutěžily v disciplínách táborových dovedností. Bylo to skvělé hlavně proto, že se děti měly možnost setkat. A tak vznikla prvotní myšlenka. No a od myšlenky už není u nás na Východním větru daleko k činu. A tak jsem se domluvil s Koblížkem a Pepínem — a „Klání“ bylo na světě. Musím se ještě zmínit o dvou lidech, bez kterých by se „Klání“ snad vůbec neuskutečnilo. O Pítrovi, jako hlavním strůjci strašidelné noční cesty, a o tom, pro mne nejdůležitějším — Kaštánkovi, našem kuchaři. V sobotu večer po velkém domlouvání všechno vypuklo. Po čtvrté hodině přijeli Svišti z Jablonného a dvě Ještěrky z Vamberka. Poté, co se ve Slatině nad Zdobicí ubytovali, následovala po setmění příprava na hledání pokladu tří banditů. Celá hra byla vlastně cestou lesem na místo, odkud jsme šli pro poklad. Protože ale byli v lese již zmínění tři bandité, děti musely jít po dvojicích co nejtěšěji, aby nevyrušily bandity, kteří by jim rádi vzali klíče nutné k otevření pokladu. Ti nejrychlejší stihli najít v noci cestu i klíče za osm minut a ta nejpomalejší dvojice šla 3/4 hodiny. U tety Jeřábkové jsme si dali teplý čaj a potom honem do hajan. Příštího, tedy nedělního rána začalo vlastní klání oddílů. Soutěžilo se ve čtyřech disciplínách — znalosti mapových značek, morseovky, uzlů a také jsme prověřili naše tělesné zdatnosti. Nejlépe připraveným se

ukázal být Mrkvička z oddílu Svišti, stal se vítězem ve třech disciplínách (uzly, morseovka a mapové značky).

BARČA

